

باب هفتاد و دوم

در نهی از تقیّه و کتمان عقیده

حضرت ولی امرالله جلّ سلطانه میفرمایند قوله الاحلی: (استخراج از لوح مبارک مورّخه ۹ نومبر ۱۹۲۷)

"چندی قبل تلغرافی از ارض اقدس بعنوان آنمحفّل نورانی ارسال گردید و در آن تأکید گردید که راجع بسجّل احوال و قید مذهب و آئین احبّای الهی در تمام نقاط امریّه در آن سرزمین اگر چنانچه مجبور و مکلف بر تعیین و قید مذهب گردند البتّه کتمان ننمایند و بتظاهر و تصنّع متشبّث نشوند عقیده خویش را در کمال جرأت و وضوح اظهار نمایند و از عواقب و نتایج بیان حقیقت و ابراز ما فی الضمیر خائف و نگران نشوند. البتّه بعموم یاران تأکید و توصیه نمایند تا از صراط مستقیم حقیقت و رشاد منحرف نگردند و بر حفظ مصالح امریّه و صیانت رفعت و منزلت امرالله و اعزاز کلمةالله موقّق و مفتخر گردند. مداهنه و مسامحه در این موارد مخلّ در نظام امرالله و علّت توهین و تحقیر دین الله گردد و تولید مشاگل متنوّعه عظیمه در آینده نماید. قوه قلب و حزم و صراحت و متانت و مشورت تامّ این ایّام از لوازم ضروریّه و از صفات ممدوحه و شیم مرضیّه اهل بها محسوب. نفس اقدام و اثبات شهامت و بسالت در اینمقام جالب تأییدات قویّه ربّ الانام است کافل سعادت و صیانت یارانست و ممهّد سبیل از برای نجات و استخلاص بندگان حضرت رحمن. آنچه را یاران بآن مأمورند و فروض حتمیّه که در الواح و صحف الهیّه مصرّح و مؤکّد است اگر اجرا شود شبههئی نبوده و نیست که اسباب غیبیّه بمشیت مالک البریّه محض صیانت یاران و تأمین و حفاظت شریعت مولای عالمیان چنان فراهم گردد و موانع حالیه را مرتفع نماید که یاران و مؤمنان خود مبهوت و متعجّب و حیران گردند. پس توکل و تفویض و اطمینان و ثبات و تمسّک بآنچه لوازم ضروریّه این ایّام است لازم و واجب تا از پس پرده قضا جنود لم تروها بعرضه شهود قدم گذارند و بنصرت و حمایت و تقویت اینجمع مظلوم پردازند."

و نیز میفرمایند:

"عقیده کتمان ننمایند و از تقیّه اجتناب بنمایند از پس پرده خفا برون آیند و قدم بمیدان خدمت گذارند مضطرب و هراسان نباشند و بجانفشانی قیام نمایند هر امری را فدای این مقصد اصلی کنند و در سبیل این مبدأ جلیل و امر قویم از هر منصب و مقامی چشم پوشند و مصالح شخصیّه و ملاحظات نفسیّه را فدای مصالح عمومیّه امریّه فرمایند. حکمت و تقیّه در گذشته ایّام کافل صون و حمایت مظلومان آنسامان بود و

یگانه وسیله حفظ و حراست آئین حضرت یزدان ولی در این ایام چون اعدای امر الهی و دشمنان آئین آسمانی برقع ستر و خفا را از وجه حقایق امریه برانداخته‌اند و معتقدات اساسیه اهل بهاء را کاملاً مکشوف و مشتمل ساخته‌اند و باثبات استقلال شرع حضرت بهاء‌الله پرداخته‌اند و باین سبب نبأ عظیم را در اقطار و اکناف عالم معروف و مشهور نموده‌اند تقیه و کتمان عقیده علت توهین و تحقیر است و در انظار اهل فراست بیمورد و مضرّ. مخالفین و معاندین این رویه را حمل بر جن و خوف نمایند و از تأثیرات سستی عقیده شمرند استحلفکم یا احبّاء الله ببذل الجهد الجهید و القيام علی هذا الأمر الاوعر الخطیر و التمسک بهذا الحبل المتین و السلوک فی هذا المنهج القویم جعلکم الله رایات نصره و مصابیح هدایتہ و مشاعل حبه و مطالع اقتداره فی بلادہ."

و در لوح جناب ثابت شرقی مورّخ ۱۵ شهر الجلال ۹۱ مطابق ۲۳ اپریل ۱۹۳۴ میفرمایند قوله الاحلی:
 "سؤال ثالث در خصوص کتمان عقیده در نقاطیکه بهائی غیر موجود معروض داشته بودید . جواب فرمودند کتمان عقیده حتّی در اینمورد مذموم و مخالف مبادی این امر است."

الواح الهیه در اینخصوص بسیار و کمتر لوحی توان یافت که در این خصوص شامل اشاره یا صراحتی نباشد. برای مزید اطلاع بنصوص مبارکه مراجعه شود.